

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XI. ZATURDAG den 20sten SEPTEMBER, 1823. N. 37

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M den Koning der Nederlanden door De Wed. we W^M LEE.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Op de roemrÿke overwinning door de Zeemagt der Colombiaansche Republiek op die der Spanjaarden in de Bogt vóór Maracaÿbo behaald den 24sten July ll.

Ja Maracaybo! uw' verlossing is volkomen,
Gy zaagt den zwaren strydt op uwe water stroomen;
De Spaansche zeemagt is verslagen en vernield;
De beste troepen van Morales daar ontzield;
Zoo zag dien dwingeland zyn heilloos plan mislukken,
Om door verraad en moord de vryheid te onderdrukken,
Colombia! dien slag gewonnen in 's Lagoen
Van Maracaybo zal uw' glorie ryzen doen.
Uw haters zien op eens hun lasterende tongen
Door uwen voorspoed tot stilzwygenheid gedwongen
Manrique! welk een roem hebt gy op nieuw behaald!
De vryheid triumfeert, schoon duur met bloed betaald:
Padilla! door uw moed, uw doorzicht en vertrouwen,
Zal ieder menschenvriend met achting U aanschouwen.
Uw dapper scheepsvolk door uw voorbeeld aangespoord,
Bevocht des vyands vloot kloekmoedig boord aan boord
Tot eind'lyk de overhand is aan uw' zy gebleven,
Lang moet Colombia met haar' bevryders leven.

K. A E.

AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

New York Augustus 18.

De jongste tyding van Spanje — Het schip Tontine, kwam verleden Vrydag van Marseilles te Philadelphia aan; op den 11den ontmoette hetzelve eene Engelsche schoener in de baai van Gibraltar, die deze plaats kortelings verlaten had; de kapitein berigte dat er omtrent 12 mylen van St. Roque een hevig gevecht tusschen de Franschen en de Spanjaarden was voorgevallen, waarby de Franschen 500 man verloren hadden. Het te voren ontvangene berigt dat het fort van St. Roque door de invallers in bezit genomen was, maakt het waarschynlyk dat de Spanjaarden, die niet ver af konden zyn, eenen aanval op hen gemaakt hadden. Wy kunnen slechts instaan voor de schynbare onwerkzaamheid der patriotten door aantewyzen, het gene hun plan van verrigtingen, by het begin van den inval bleek te zyn. Zy wisten dat de ongeregelde staat hunner armée niet bestaanbaar was, om in het veld te trekken tegen de geregu'eerde Fransche bataljons, aangevoerd door oude ervarene generaals, daarom besloten zy om hen te vermyden tot dat zy zich over het land verspreid hadden, en door verdeeling den uitslag in een gevecht wat zeker te maken. Indien de Kortes niet berekend hadden, om op het einde by zoodanige handelwyze wel te slagen, dan zoude het de grootste dwaasheid van hun geweest zyn, om zich in Cadix optesluiten, waar zy wel bewust waren dat zy wegens gebrek aan mondbehoeftens niet lang zouden konnen uithouden. Indien de te Philadelphia ontvangene berigten bevonden worden waar te zyn; dan kan dit aangemerkt worden als een begin der verrigtingen in het zuiden, die tevoren door de konstitutionelen beraamd waren, en waarop zy, zamen met de gepaste maatregelen door Mina genomen vertrouwden in staat te zyn, om de voornemens der vyanden te verydelen. Er wordt niet gezegd wie de overwinning behaald heeft; maar naar de omstandigheden, te rekenen dat de Franschen 500 man verloren hebben, dan moet het gevecht van beide kanten hardnekkig geweest zyn. Wy zyn willens te gelooven, dat nog eenige soortgelyke gevechten de aanranders overtuigen zullen dat zy verstandiger zouden gehandeld hebben om te huis te blyven.

De kapitein van de Tontine meldt nog dat hy op den 2den July door eene Fransche oorlogs brik aan boord geklampt en zeer beleefdelyk behandeld werd; dat de brik eenige dagen te voren met een Spaansch gewapend vaartuig slaags geweest was, waarby een officier gesneuveld en twee gekwetst waren, en dat hy op den 7den July eene Fransche vloot van 15 zeilen gepasseerd was onder het konvooi van een fregat en eene kanoneer brik. Op den 12den July toen de Tontine 30 mylen van Gibraltar was, werd zy door eene Colombiaansche oorlogs brik ontmoet en op den 2den dezer door een Colombiaansch korvet de Orenoko, kapitein Gillermo Watts, en werd op de beleefdste wyze behandeld. De Republikeinsche kruizers hadden geene pryzen gemaakt. Indien de oorlog tusschen Frankryk en Spanje aanhoudt, dan twyfelen wy niet of de Europesche zeeën zullen bezaaid zyn met kruizers die deze vlag voeren.

Een vaartuig dat op den 2den July Gibraltar verliet, werd door eene schoener ontmoet die te Charleston is aangekomen, welkers kapitein verhaald dat "Cadix zeer sterk geblokkeerd werd, door eene Fransche vloot van vier linie schepen, drie fregatten en verscheidene korvetten en kanoneer brikken, die in eene linie dwars vóór de haven lagen en die ieder vaartuig dat binnen wilde aanhaalden en prys namen. De stad had alleen voor *veertien dagen mondbehoeftens, en werd verondersteld schielyk te moeten vallen.*" Onze lezers mogen oordeelen hoe ver geloof aan dit berigt te hechten, als wy hen zeggen, dat de kapitein van het vaartuig van Gibraltar hierby voegde, dat toen hy zeilde, men vernomen had, dat de "koning van Spanje te Seville was."

De volgende uitgebreide schets van Cadix die in de Richmond Compiler staat, zal by de tegenwoordige omstandigheden met belangstelling gelezen worden:

De aandacht wordt nu getrokken op de Panorama van Cadix van den top van den berg, *half weg tusschen Xeres en Port St. Mary.* — Hier ontdekt men den omtrek van de baai, de twee punten die den ingang uitmaken. Het fort St. Sebastian aan de eene zyde en de stad Rota aan de andere; van verre onderscheidt zich Cadix door eene lange en smalle strook lands die de stad van het eiland Leon afscheidt; dan den onregelmatige omtrek van de baai naar La Caracca, Puerto Real en Port St. Mary. Van Xeres zyn twee toegangen naar Cadix, de eene te land rond de baai en de andere over dezelve; by de eerstgemelde na men het Carthusian klooster en het dennen bosch voorby is, dan vertoonen zich de schoone steden Port St. Mary en Puerto Real. Deze laat men ter regter hand zoo wel als de Guadalete die zich kort daarna in twee armen verdeelt, een daarvan stort zich in de bogt van Port St. Mary de andere stroomt naar *Puerto Real* en wordt door den naam van rivier San Pedro onderscheiden. Over deze kleine rivier gaat men over de brug Suazo om naar het eiland Leon te komen, het welk door eén oud vaarbaar kanaal tot een eiland wordt. Port St Mary ligt digt aan den ingang van de Guadalete die eene gevaarlyke bank gemaakt heeft door het zand dat zy met zich in de baai sleept.

In de baai van Cadix zyn noodzakelyk plaatsen voor de onderscheidene vaartuigen volgens de plaats hunner bestemming aangewezen. Op eenen behoorlyken afstand in het gezigt van de stad zyn die voor vaartuigen uit Europesche havens: oostwaards in het kanaal van de Trocadero waar een werf voor den scheepsbouw is, liggen de Indische schepen; aan het uiteinde van dit kanaal by de oevers van het schoone dorp Puerto Real zyn er magazyned, arsenalen en scheeps-werven tot dienst der kooplieden.

De ingang van de Trocadero wordt door twee forten beschermd; Matagordo aan de vaste wal en het Fort Louis op een eilandje zyn by laag water droog. De linie van het geschut van deze twee forten wordt door kruist van eene van de puntales van de overkant; alle vaartuigen zyn gevolgelyk verpligt, om onder het bereik van deze batteryen te zeilen, om van de groote baai naar die van de puntales (punten) te komen, aan welkers einde de onttuigde schepen van de koninglyke zeemagt digt by de magazynen liggen. De ruimte op dewelke deze opgerigt zyn (La Caracca) wordt aan de west zyde door de *Santi Petri* bespoeld en sterk door de zee bedreigd; derzelver toegang is aan deze zyde ongenaakbaar; er zyn drie timmerwerven en op twee van dezelven worden 64tigers gebouwd.

Het eiland Leon wordt van La Caracca afgescheiden, door een water kom van 900 voeten lang en 600 breed van waar twee kanalen gegraven zyn, een naar La Caracca en de andere naar de zee. Van deze stad is de afstand een kleine vierde deel van eene myl naar het kanaal dat naar La Caracca loopt.

Wy zyn altyd van gevoelen geweest, dat indien de forten in Spanje uithielden, de generaals getrouw bleven en de Kortes geene geneigdheid betoonden om de zaak aftevallen, dan kon er geen grond zyn, om het land als overwonnen aantemerken, niettegenstaande het door de Franschen overstroomd wordt. Hoe dikwyls hadden de troepen van Napoleon een grooter gedeelte van het schiereiland in bezit dan de invallers nu hebben, en toch werden zy op het einde verslagen. Indien hy in een gevecht met zyne beste oude troepen, aangevoerd werden door zyn meest beproefde generaals zyn oogmerk miste, dan kan men vast besluiten dat de tegenwoordige poging om het despotismus te herstellen ook mislukken zal. — Wy kunnen dan eerst onze hoop verliezen als wy zien dat de sterke vestingen zich overgeven, als de generaals verraders worden, de soldaten weigeren te vechten en de Kortes hunne posten verlaten. Dat het onderwerp zelfs te Parys uit hetzelfde oogpunt beschouwd wordt, zal het uittreksel van een Fransch nieuwspapier, hetwelke wy gisteren ontvangen hebben en waarvan wy nu een blad voor ons hebben bewyzen. Wy verheugen ons uit den gullen toon van dit nieuwspapier te vinden, byzonders uit het *Journal du Commerce* van den 30sten July, dat de pogingen van het gouvernement om de vryheid van de pres te belemmeren, niet van dat gevolg was, als wy door eenen brief bewogen waren te gelooven, waarvan wy gisteren een uittreksel mededeelde. Het Fransche volk zoude waarlyk tot den laatsten graad van vernedering gedaald zyn indien alle daarin medegedeelde stukken echt geweest waren.

Aug 22. — Een heer die Woensdag avond in de schooner New Priscilla van Gibraltar in deze plaats aankwam, welke plaats hy des avonds van den 4den ll. verliet, gaf het volgende berigt van de gesteldheid van dat land. Hy heeft daar eenen langen tyd gewoond, maar het is te hopen dat zyn oordeel niet door zyne wenschen bestierd is. Hy meldt dat alhoewel Cadix te land en ter zee door Fransche troepen omgeven is, wordt het toch niet verhinderd dat er onderstand van mondbehoeftens en kleedingstukken van Gibraltar over de rivier Santa Peter aangebragt wordt. Men zegt dat de geheele Fransche krygsmagt in Andalusia niet boven de 15 000 man beloopt, en nog veel minder dan dit getal belegeren Cadix. De buitengewone optogt van Madrid af door den pas van Despenaperros door Seville naar Cadix zonder den geringsten tegenstand te ontmoeten, alhoewel men zeker geloofde, dat het dubbelde getal voorhanden was, om tegen hen gesteld te worden, verwekte in de gemoederen van al de genen die niet in het geheim ingewikkeld waren het grootste wantrouwen tegen de tegenwoordige aanvoerders; en bragchte byna alle overgeblevene hoop van eene nog mogelyke instandhouding van het konstitutionele stelsel uit. De voordeelige optogt van den vyand werd echter aan deszelfs ware oorzaak toegeschreven; namenlyk: de kwaad gezindheid van generaal Villa Campo, die met de verdediging van den pas van Despenaperros belast was, en die zich kort daarna voor de koningsgezinden verklaarde.

Omtrent 1500 man bleven hem eenige dagen by en verlieten hem naderhand; en het is eene aanmerkenswaardige gebeurtenis, dat noch deze generaal noch de graaf van Abisbal by hunnen afval een enkelen Spaanschen soldaat naar de Fransche armée konden overbrengen. Cadix bleef standvastig; en daar was geene vooruitzigt dat zy zich aan de Franschen zoude overgeven zoo lang er nog de geringste hoop was dat Ballesteros, Mina, Trages, of een der andere bevelhebbers, eenigen voordeel over den vyand kunnen behalen, die, door de gevoelens die men weet in Spanje te heerschen, men zeker vertrouwde, door eene dadelyke en geheele vernieling der Franschen die nu in het land zyn zoude gevolgd worden. De steden in Spanje door de welken de Spaansche troepen marscheren zyn het zinnebeeld van de uiterste verdrukking en ellende, wyl de Franschen altyd door eene bende van de afschuwelykste Spanjaarden "Facciosos" genaamd vóórgegaan worden. De Franschen kwamen op den 13den Juny onder het bevel van graaf Molitor in Valencia binnen — zy waren voornemens om naar Barcelona terug te trekken welke stad in eenen sterken staat van verdediging is. Generaal Mina wiens armée niet sterk genoeg is, om eenen algemeenen aanval te wagen of hen tegen te houden, blyft in hunnen rug en flank den guerilla oorlog aanhouden. Barcelona bleef nog vruchteloos ter zee geblokkeerd.

De Curaçaosche Courant.

September 20, 1823.

FOR SALE, FREIGHT, OR CHARTER.

The fast sailing American strong built sloop

F L Y.

If immediate application is made, for particulars apply at the Store of the subscriber
A. DE MEZA.

Fiscaal's Kantoor, den 19den September 1823

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 22, en
De Ronde Broden 23 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

13.	bark	St. Joseph, Cureco,	Porto Rico
15.	schip	*Mary Augusta*, *Miller*,	New York
	golet	Prins van Oranje, Rusman,	Coro
	bark	Socorro, Orosco,	Puerto Cabello
	golet	James, Brunow,	New York
	——	Friendship, Barbierre,	Porto Rico
	lantje	Carmen, Gonzeles,	Puerto Cabello
	golet	Twee Zusters, Rynardus,	Coro
16.	——	Twee Vrienden, Eikmeyer,	Aruba
	——	Trial, Cox,	St. Thomas
	——	Anna Catharina, Dupay,	Porto Rico
	schip	Douglass, Bourne,	New York
	golet	Las Hermanas, Arendsz,	Aruba
17.	bark	Fly, Bogman,	Providence
	lantje	St. José, Calderon,	Puerto Cabello
	golet	Carolina, Ramon,	Porto Rico
	——	Antelope, Dare, jr.	Philadelphia

UITGEKLAARD—SEPTEMBER

15.	golet	Helena, Eltino,	Spaansche kust
16.	——	Volador, Yriarti,	Puerto Cabello
	——	La Perla, Fraginals,	dito
17.	brik	Rebecca & Sally, Auger,	New York
18.	bark	Earl of Chatham, *Munro*,	Ocumares
	golet	Las Hermanas, Arendsz,	Aruba
	bark	Ursula, Franson,	St. Thomas
	golet	Twee Vrienden, Eikmeyer,	Coro

Wy zyn beleefdelyk met de volgende berigten van Caracas begunstigd geworden:

Op den 5den dezer kwamen de Fransche fregatten Thetis en Constance vóór de haven van La Guayra, en zonden eene boot aan de wal, de heer Plee, de natuurkundige, ging aan boord, en zy vertrokken dien zelfden dag naar Martinique.

Onze zeemagt gestationeerd te La Guayra bestaat tegenwoordig uit de volgende vaartuigen:—Het fregat de Venezuela, van 36 stukken, het korvet de Bolivar, van 28 do. de Boyaca, 22 do. de bark Urica, (voorheen de Charles) 20, en de brik de Pichincha, van 22. De Venezuela en de Boyaca kwamen op den 3den dezer van Margarita terug, met eenige kostbare artikels, ontscheept uit de 64tiger, zoodanige als geweren, kleedingstukken en ammunitie. Deze laatste zal gereed zyn, om tegen het begin van October naar La Guayra te vertrekken, behoorlyk bemand en in de beste order, zoo dat wy voor geene Spaansche zeemagt in deze zeeën behoeven te vreezen.

Generaal Paez is thans in deze stad, hy vertrek naar La Guayra om over het vertrek van het eskader, bestemd om Puerto Cabello aantevallen te beschikken, welke plaats ongetwyfeld, in korten tyd in ons bezit zal zyn.

De inwoners van deze stad hebben zoo een groot vertrouwen in het gouvernement gesteld, dat in den loop van drie dagen 26,000 pattienjes door de kooplieden ten behoeve der zeemagt ingeschreven zyn.

De tyding van Peru is gunstig; de hulp troepen van Colombia en de 3000 man die van Chili gezonden zyn, hebben het lot van dat land zeer veranderd. President Bolivar werdt in het kort te Santa Fé verwacht.

De gewapende schoener Centella is van eenen kruistogt met eene Spaansche prys schoener te rug gekomen.

Een brief van Maracaybo van den 4den dezer meldt dat kommodore Beluche over 12 dagen van dien dag af gerekend zoude vertrekken, om in afwezigheid van generaal Padilla, het bevel over de verrigtingen ter zee tegen Puerto Cabello overtenemen.

Door de gebeurtenissen welke twee maal te Pasto en Santa Martha plaats hadden, en door eenige zeer belangryke ontdekkingen gemaakt uit onderscheppte brieven naar Spanje, heeft het volk van Colombia een dragtiglyk en met eene algemeene stem, de verdryving der Spanjaarden van deszelfs grondgebied geeischt, hetwelke door het hooge gouvernement toegestemd is, uitgezonderd die genen, die gewigtige diensten aan Colombia gedaan hebben. Den 27sten dezer is de bepaalde dag waarop zy uit deze hoofdstad en La Guayra zullen moeten vertrekken; in de eerste plaats bleven er slechts 8 en in de laatste 2. En uit al de andere plaatsen van Colombia zullen zy verdreven worden. Wy zullen door deze wyze maatregels waaruit veel goeds zullen ontstaan reden hebben het gouvernement te zegenen.

De vryheid is uit Spanje verdreven. Generaal Quiroga is naar Engeland gevlucht en is thans in Londen. Het lot van Riego is nog niet bekend. Al de generaals buiten deze twee en eenige anderen meer hebben hun land verraden, waaronder de lage en eerloze Morillo geteld wordt. De troon van dispotismus is weder op het schiereiland gerigt en de roedender inkwisitie worden met de ongehoordste wreedheid gezwaaid. Geene liberalen worden bespaard.

UIT CARACAS NIEUWSPAPIEREN.

De volgende kommunikatien, welke wy aan het publiek onder het hoofd van Maracaybo geven, zyn met verscheidene anderen door generaal Soublette ontvangen geworden, en behelzen de byzonderheden der bezitneming van die plaats en Fort San Carlos. Men onderhield eenige vrees dat het verdrag van kapitulatie verbroken werd, ten gevolge van het moorden door den vyand van Uribarry, een van onze zee officieren, en verscheidene onzer manschappen, die in die stad ziek lagen; maar Morales die voor den uitslag hiervan beducht was, en gehoord had van de aankomst op dat oogenblik van generaal Bermudez gaf de meest voldoende verklaringen, genoegzaam om hem te regtvaardigen, wegens het begaan van zoo eene verfoeyelyke daad.

De aankomst van generaal Bermudez op den 14den Augustus in de haven van Altagracia schynt byna een wonder te zyn. Men kan zich onmogelyk anders veronderstellen, dan dat hy aldaar gevlucht was. Op zyne aankomst te Rio Hacha vond hy dat de Cienega ten ander male in oproer was, en Santa Martha in bezit van eene bende oproerlingen aangevoerd door drie Spanjaarden. Hy nam terstond doelmatige maatregels welke den opstand smoorden; hy zette zyne armée in beweging; trok op naar Maracaybo; doorkruistte de Guagira in een dag; en zyne tegenwoordigheid bragt zonder twyfel eeniger mate iets toe om het vertrek van Morales te verhaasten.

MARACAYBO.

Republiek van Colombia.—Generaal kommandantschap van het eskader van operatien in de Zulia.—Brik Independence, ten anker in de haven van Altagracia, den 15den Augustus 1823—13

Aan Z E generaal Soublette!—Op dit zelfde oogenblik ten 5 ure des namiddags is de Spaansche armée geheel ingescheept; en de vaartuigen welke dezelve naar Cuba zullen overbrengen zyn reeds onder zeil naar de Bar, van waar zy morgen naar hunne bestemde plaats zullen vertrekken.

De stad en het fort San Carlos zyn reeds in het bezit onzer troepen; en het eskader onder myn bevel zal terstond vertrekken naar de haven van Maracaybo.

De vaartuigen welke de emigratie overbrengen zyn 8 in getal, behalve de schoener Especuladora, welke uit edelmoedigheid en op verzoek van generaal Morales, en om te bewyzen dat men nooit geloof moet geven, dat de Colombianen doof zyn aan de smekingen der overwonnenen, zoo heb ik dezelve overgegeven, waarop het byzonder verdrag gemaakt is geworden, hetwelke ik aan U. E. zamen met het generale verdrag van kapitulatie overgezonden heb.

Gisteren kwamen Z. E de opperbevelhebber der armée van Magdalena de waardige José Francisco Bermudez alhier aan. U. E. zal gelieven myne gelukwenschingen te ontvangen met den uitslag van dezen veldtogt en met de voordeelen welke behaald zyn, en welke nog door de Republiek zullen behaald worden—Deze vernedering van generaal Morales, heeft hem zyne dwalingen der mate doen inzien, dat hy zyn voornemen te kennen gegeven heeft, nimmer meer oorlog op Costa Firme te voeren, gelyk uwe excellentie uit het bygaande dokument zult bemerken.

God beware U. E,
JOSE PADILLA, Generaal.

De volgende brief van generaal Morales aan generaal Padilla vóór zyn vertrek van Maracaybo, legt ten volle aan den dag den lagen inborst van dien vermaarden chef: een tiran in voorspoed en een flikvlooijer in tegenspoed.

Brief van gen. Morales aan gen. Padilla.
Maracaybo, 14den Augustus 1823.

Generaal en zeer geachte Heer!—Ik heb myn aid de kamp den luitenant kolonel Don Manuel Jesus Mota gelast om U en generaal Manrique optewachten, ten einde U beide van myne achting en toegenegenheid te verzekeren, en myn leedwezen te betuigen dat ik door de toeneming van mynen bekenden slechten staat van gezondheid verhinderd ben van U persoonlyk afscheid te nemen, om het genoegen te hebben U myne diensten aantebieden, en U de overtuigendste bewyzen van myne byzondere voldoening te geven, over het aanschouwen, dat de onheilen welke Venezuela drukten ten einde zyn, en dat wy, gy en ik, de gelukkige werktuigen van zoo veel goeds waren. Gy zult my daarom voor de boven aangehaalde redenen verschoonen en wees verzekerd van myne opregte belydenis.

Ik bied U ten ander male partikulier myne diensten aan, en uwe verdiensten en uw karakter worden by my hoog geschat; zoo ik op myne plaats van bestemming U van eenig dienst kan zyn, houd U verzekerd dat ik my aldaar, of waar het ook zy, met genoegen aan uwe bevelen toe wyden zal.

Myn aid de kamp zal met zich mede nemen, de pasport, welke generaal Manrique my toegestaan heeft; maar daar het vereischt wordt, dat dezelve door uwe handteekening bevestigd worde, verzoek ik U zoo goed te zyn dezelve te onderteekenen en my die te doen geworden.

Ik wensch dat het U altyd moge welgaan, en geloof my te zyn, UE. zeer ootmoedige dienaar,
FRANCISCO TOMAS MORALES.

Aan den generaal opperbevelhebber van het Colombiaansche eskader in front van Maracaybo, D. José Padilla.

Uit Parysche nieuwspapieren tot den 1sten July.

Ingevolge Molitor's officieel berigt blykt het dat generaal Ballasteros buiten het korps hetwelke hy vóór zyn vertrek van Valencia gezonden heeft nog 12 of 1300 man in positie van Jucar geplaatst heeft. Wat wordt dan weder van de verzekeringen die de ministeriele dagbladen gegeven hebben dat Ballasteros byna zyne geheele armee verloren had? En waarom zouden wy niet dezelfde gevolgtrekking maken van de berigten die zy geven van Morillo, Castel de los Rios en andere Spaansche generaals die zy verklaard hebben verlaten te zyn.

Voor het tegenwoordige zullen wy tot onderrigting onzer lezers, die de bewegingen onzer armée in Spanje met belangstelling volgen, ons alleen tot de officiele berigten bepalen, en eenige dier sterke plaatsen opnoemen die nog moeten overwonnen worden. Deze zyn: St. Sebastian, Santona, Ciudad Rodrigo, Astorga, Venasque, Lerida, La Seo, Cervera, Monzon, Figuieres, Hostalrich, Barcelona, Vineros, Peniscola, Oropesa, Alicante, Badajoz, het eiland Leon en Cadix.

De konstitutionele bevelhebbers die nog voor hun land vechten, zyn: Mina, Llobera, Milans, Rotten, Manso, Morillo, Castel de los Rios, Villa Campa, Lopez Baños, Zayas; en de guerrillas bevelhebbers, Campillo, Jaurequi, de Empecinapo, Palarea, &c. &c.

Wanneer alle deze vestingen gekapituleerd hebben, wanneer alle deze generaals en hunne troepen overwonnen zyn of zich onderworpen hebben, dan zullen wy het onderzoeken of alles met Spanje gedaan is, zoo als de ministeriele dagbladen eenige dagen geleden aangekondigd hebben.

Uit de Konstitutionele.

Te vergeefsch vertoond het tresauriere dagblad ons deszelfs schitterende beelden des aannaderenden vrede. Eene dikke nevel bedekt dezelve. Dagelyks herhaalt het de oorlog is geeindigd, en dagelyks meldt het den uitslag van nieuwe gevechten. Men zegt dat de oorlog geeindigd is, en nog zien wy generaal Trommelin zich aan de Rhone met troepen inschepen, ten einde Catalonien schielyker te bereiken; nog gaat maarschalk Lauriston met een versch korps naar Navarre; nog vallen de garnisoenen van Hostalrich en St. Sebastian onze troepen aan; men zegt dat de oorlog geeindigd is, en nog evenwel is men op het punt om nieuwe belegeringen te ondernemen; en Ballasteros wiens armée vernield was verschynt weder met 10,000 man. Eindelyk zegt men dat de oorlog over is, en nog verklaart het regentschap van Madrid dat van Cadix vogelvry; haalt alle de eigendommen van de Kortes en van de militie te Seville aan en veroordeelt hen allen ter dood, en dit alles in tegenwoordigheid onzer troepen te Madrid.

Perpignan, 21sten Juny.—Er behoort de grootste standvastigheid tot het soort van oorlog dien Mina tot het verdedigen van Catalonien ondernomen heeft. De zwarigheden daarvan zyn byna onbegrypelyk. Hy die onderneemt om zoodanig eenen oorlog te voeren dient de groote kundigheden te bezitten, ten einde met een opslag van het oog de zwarigheden die hem omgeven te ontdekken—groote omzigtigheid met groote stoutmoedigheid in zyne plannen vereenigd—groote onverzaagdheid in het gevecht, en tegenwoordigheid van geest in het midden der gevaren—hy moet weten het veld met eene kleine krygsmagt te behouden, zyne tegenparty in het oog houden, hem in alle zyne bewegingen te verontrusten, hem te vernielen of ten minsten hem zoo veel mogelyk in verlegenheid te brengen, hem dwingen zyne plannen te veranderen, zyne versterkingen afsnyden, in alle omstandigheden weten, om het gebrek aan magt door krygslist te vergoeden, den vyand te mislyden, hem door marschen en weder marschen te verzwakken en te vermoeyen, dit zyn de hoedanigheden van dezen oorlog die by vele officieren weinig gekend zyn, maar echter hunne verdiensten vergrooten.

Wy moeten daarom niet verwonderd zyn over hetgene de nieuwspapieren van Mina en zyne verrigtingen gemeld hebben—dan eens had de baron d'Eroles hem in zyne magt; dan eens dreef het zwaard van generaal Donnadieu hem tusschen steiltens, van waar ontkoming onmogelyk was, alhoewel Mina inderdaad, wat ook zyne positie was, altoos meester van zyne eigene bewegingen en plannen was. Zyn doel is wel bekend, het is om de Fransche armée te vermoeyen, dezelve eindelyk geheel uitteroeijen en een einde aan zyne verrigtingen in Catalonien te maken. Sedert hy voor de eerste maal de eerste divisie van de Fransche armée onder het persoonlyk bevel van den marschalk, naar Besalu en Portella lokte, heeft hy nooit een oogenblik verzuimd hen te misleiden en deze alhoewel grootere krygsmagt de handen vol werk te geven. Nu eens te Olot, dan weder te Gironelle, heden voor Manreza, morgen voor Vich; de eene tyd in het gezigt van generaal Donnadieu en dan weder in zynen rug; hy heeft baron d'Eroles gedurende twee maanden over de hooge gebergtens van Catalonien gesleept, hy deed hem naar Solsona loopen toen hy te Palan was, naar Ripol toen hy te Tortella, naar Olot en Tortella, als hy over de hooge gebergtens die Catalonien scheiden naar Cerdagne optrok en daardoor Eroles verpligte om Olot, Ripol, Ribas, en de Col de Tosas op onze eigene grenzen terug te houden. Dit is het gevolg van plaatselyke kennis die niemand zoo volkomen bezit als Mina; die zelfve met het geweer op zyne schouder aan het hoofd zyner troepen marscheert en die de eerste is om de met sneeuw bedekte wegen te onderzoeken.

We have been politely favored with the following intelligence from Caracas:

On the 5th instant the French frigates Thetis and Constance appeared off the harbour of La Guayra, and sent a boat on shore with a lieutenant, Mr. Plee the naturalist went on board, and they proceeded the same day for Martinique.

Our naval forces stationed at La Guayra at present consist of the following vessels:—Frigate Venezuela, of 36 guns, corvette Bolivar, of 28, do. Boyaca, 22, bark Urica, (late Charles) 20 and the brig Pichincha of 22. The Venezuela and Boyaca returned on the 3d inst. from Margarita, with some valuable articles taken from on board the 64 gun-ship, such as muskets, clothing and ammunition. This latter vessel will be ready to come to La Guayra about the beginning of October, properly manned and in the best order, so that we need not fear any Spanish naval forces in these seas.

General Paez is at present in this city—he went down to La Guayra for the purpose of accelerating the departure of the squadron destined for the attack on Puerto Cabello, which place will doubtless be in our possession in a very short time.

So great is the confidence placed in government by the inhabitants of this place, that the sum of 26,000 dollars was subscribed by the merchants, in the course of three days for the naval service.

The news from Peru is favorable, the auxiliary troops from Colombia and the 3000 men sent from Chili have changed the fate of that country, so much so, that president Bolivar is shortly expected in Santa Fé.

The armed schooner Centella, capt. Hopner, has arrived from a cruize with a Spanish prize schooner.

A letter from Maracaybo of the 4th instant, announces the departure of commodore Beluche in 12 days from that date to take the command of the naval operations against Puerto Cabello in the absence of general Padilla.

Owing to the events which have taken place twice at Pasto and Santa Martha—and to some very important discoveries made from intercepted letters to Spain, the people of Colombia have unanimously and with one common voice demanded the expulsion of the Spaniards from their territory, which has been decreed by the supreme government, excepting those only, who have rendered important services to Colombia; the 27th inst. is fixed upon for their departure from this capital and La Guayra; in the former place eight only remain and two in the latter, from all the other places of Colombia they will be expelled in succession; and it is believed we shall have reason to bless the government, from whose wise measures in this respect, the happiest effects will flow.

Liberty has expired in Spain. General Quiroga fled to England and is now in London.—The fate of Riego is not ascertained. All the generals, excepting these two and a few more, have betrayed their country, among them, the base, infamous Morillo. The throne of despotism is again reared in the Peninsula and the rods of the inquisition are wielded with the utmost cruelty. No liberal is spared.

FROM THE CARACAS PAPERS.

The following communications which we give to the public under the head of Maracaybo, have been received, with many others by general Soublette, and contain the particulars respecting the occupation of that place and Fort San Carlos; some slight apprehensions were here entertained, that a violation of the treaty of capitulation had taken place, in consequence of the murder of Uribarry, one of our navy officers, and of several of our men, who lay sick in that city, by the enemy; but Morales who feared the result thereof, and heard of the arrival of general Bermudez at that moment, gave the most satisfactory explanations, sufficient to justify him from having committed so horrid a deed.

The arrival of general Bermudez in the ports of Altagracia on the 14th August seems almost a miracle. It is impossible to conceive but that he flew thither. On his arrival at Rio Hacha, he found the Cienega had revolted anew, and Santa Martha was occupied by a band of factionmen led on by three Spaniards. He instantly took his measures accordingly, which quelled the insurrection—he put the army in motion—marched to Maracaybo—traversed the Guagira in only one day, and his presence doubtless contributed in some degree to accelerate the departure of Morales.

MARACAYBO.

Republic of Colombia.—General commandancy of the squadron of operations in the Zulia.—Brig Independence at anchor in the port of Altagracia, August 15, 1823.—13.

To H. E. general Soublette—At this very moment 5 o'clock *p. m.* the Spanish army has done embarking, and the vessels which convey the same to Cuba are already under weigh towards the Bar, whence they will sail to morrow for their destination.

Both the city and the fort San Carlos are already occupied by our troops, and the squadron under my command will instantly proceed to anchor in the bay of Maracaybo.

The vessels which take down the emigration, are 8 in number; independent of the Especuladora schooner, which from an effect of generosity, and at the request of general Morales, I agreed to give over to him, in order that it may never be believed, that the Colombians are deaf to the entreaties of the vanquished; on the foundation whereof the private treaty has been agreed upon, which I have transmitted to Y. E. along with the general treaty of capitulation.

H. E. the commander in chief of the army of Magdalena, the worthy José Francisco Bermudez arrived here yesterday. Y. E. will be pleased to accept my congratulations for the issue of this campaign, and for the advantages which have resulted and will result to the Republic, humbled as general Morales has been, and convinced of his error to such a degree, that he has expressed his intentions never again to carry on the war in Costa Firme, as your excellency will perceive in the annexed documents.

God preserve Y. E.

JOSE PADILLA, general.

The following letter from general Morales to general Padilla previous to his departure from Maracaybo, completely developes the groveling mind of that famous chief, a tyrant in prosperity, in adversity a sycophant.

Letter of general Morales to general Padilla.

Maracaybo, 14th August 1823.

General and most esteemed Sir.—I have commissioned my aid de camp lieut. colonel D. Manuel Jesus Mota to wait upon you and general Manrique, for the purpose of tendering you both, my respects, and good wishes; and expressing my regret, that owing to an encrease of my known ill health, I am not able personally to take my leave of you—to have the pleasure of offering you my services—and to give you the most convincing proof of my peculiar satisfaction, to behold the calamities which afflicted Venezuela, at an end, and that both your selves and I, have been the happy instruments of so much good. You will therefore excuse me in behalf of the reasons above stated, and be persuaded of my candid confession.

I again repeat myself at your disposal individually, whose merits and character stand high in my esteem. If at my future destination, I can be of any service to you, be assured, that I will there or any where else dedicate myself with pleasure, to your commands.

My aid-de-camp takes with him the passport granted to me by general Manrique; but as it is required to be confirmed by your signature, I request you will be so good as to add it there to, and to return the same.

My prayers will be always for your welfare, and believe me to be your very humble servant,

FRANCISCO TOMAS MORALES.

To the general commander-in chief of the Colombian squadron, in front of Maracaybo, D. José Padilla.

The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.

CONSIDERING.

That the monopoly of tobacco which was ordered to be continued by the law of the 27th September in the year 11, has not produced the advantages that were expected from it, owing, among other causes, to the permission granted by another law of the same date, for the importation of foreign tobacco, have thought fit to decree, and do decree as follows:

Art. 1. The introduction of foreign tobacco of every description whether in leaf, segars, powder or snuff, is prohibited entrance in the ports of Colombia, until the Congress may think fit to grant it.

Art. 2. The law of the 20th of September of the year 11: which permitted this introduction, on paying a duty of fifty per cent, is hereby revoked and annulled.

Bogota, 4th of July, 1823.—13—Vice president of the senate, Jeronimo Torres. President of the chamber, Domingo Caicedo. Secretary of the senate, José Caro. Secretary of the chamber, José Joaquin Suarez.—Palace of government, Bogota, 7th of July, 1823.—13.—Let it be executed. Francisco de Paula Santander. Secretary of state and of the home department, José Maria Castillo.

The Senate and Chamber of Representatives of the Republic of Colombia, assembled in Congress.

Bearing in mind that the monopoly of gunpowder, recognized under the Spanish system, has not hitherto been suppressed by a positive law, whilst at the same time it does not expressly remain in force; and considering at the same time, that in the present circumstances of the Republic, it is of the greatest importance to encrease the public funds, by all charges which do not directly affect the industry and prosperity of the country, have decreed and do decree as follows:

Art. 1. The monopoly of gun powder shall continue as heretofore, and the arrangements which exist on the subject, shall be faithfully observed in all their parts.

Art. 2. In consequence of this disposition, the importation of this article to the ports of Colombia is prohibited: and the executive is alone authorized, by the present decree, to make such contracts in foreign countries as he may deem sufficient for the purposes of the army and fortresses, as well as for the supply of the government stores.

Art. 3. This authorization shall only continue during the time required to put the manufactories in a state to supply the demand; and care will be taken that the establishment be brought to the greatest degree of perfection.

Art. 4. The executive is also authorized to encrease such of the establishments as he may think necessary, and to issue such provisions and arrangements as will tend to the due execution of this law.

Bogota, July 4, 1823.—13.

Lima, April 19.

Sir.—Having been named by the former administration of Chili envoy to your excellency, I congratulate myself on having enjoyed the happiness of knowing a hero. A revolution, of which I presume your excellency is apprised, has taken place in Chili, and the new government has likewise thought fit to name me its representative with this government, as also with your excellency, in order to concert measures for the termination of the war with the Spaniards in Peru. Colombia and Chili appear to be the states, destined by their position as well as by their respective interests, to achieve this grand work. I desire nothing so ardently as to approach the Genius of America, in order to learn his plans and views on this subject; and that I may forthwith return and inform my government of the result, whose anxious wish it is to observe the most perfect harmony and accord with your excellency.

I should proceed by this opportunity to Guayaquil, was I not assured that your excellency will have set out for this capital before the arrival of the vessel which conveys this letter.

An early interview with your excellency is of the greatest importance; it is indeed the principal object, since on it will depend the operations of the Chilian government in the campaign which is about to open. The interval that will elapse before I can see your excellency, will be to me a period of great anxiety.

In the mean while I beg your excellency to receive the sincere sentiments of my admiration and respect.

I am, most excellent Sir, &c &c.

JOAQUIN CAMPINO.

To his excellency the liberator and president of Colombia Simon Bolivar.

Extract from an official letter, from the honorable José Rafael Revenga, dated the 11th of last April, in London, to the secretary of state and foreign affairs of the Republic:

"In passing through Jamaica, I observed the doubts excited by the new coinage of Colombia. In consequence I have had the doubloon assayed here in the mint, and the result is that the gold is superior to that in the Spanish money. But be that as it may: our doubloon circulates here like those of Spain; and I have already apprized the agent of the Republic in Jamaica, of this circumstance."

On the 4th of July, a Ball and Supper were given in Bogota, on the anniversary of North American independence, by colonel Todd, the political agent from that Republic.

It was numerously attended, there being not less than 120 persons present; among them, gen. Santander, vice president of the Republic; the secretaries of the treasury, interior, and war departments; many members of both houses of Congress; the judicial department and Cabildo of the capital; the intendente and the commandante general of the department of Cundinamarca, and other officers and citizens of Colombia; Mr. C. J. Burckle, a citizen of Philadelphia, and many other foreigners. The occupier was enlivened by the presence of a numerous, though select portion of the beauty of the city. The vice president was seated at the head of the supper table; on his right and left, the ladies of the secretary of the treasury, and of the interior. The anniversary of an event, so memorable in its consequences, necessarily elicited some excellent sentiments, particularly that of the secretary of the interior, which, however, was very complimentary to the United States. Besides one very flattering to Mr. Clay, the following in substance were given:—

By the vice president.—"May Colombia, by the same wise policy, realise in 47 years, the power and prosperity of the United States."

By Dr. Castillo, secretary of the treasury.—"Jefferson, the patriot and philosopher."

By the vice president.—"James Monroe, president of the United States"

By colonel Todd—"General Santander and the sons of Colombia, they must be patriots, for their fathers and their mothers were heroes"

By Judge Peña—"The United States, the first government to recognize the Republic of Colombia, and whose neutral policy effectually protected the independence of the South."

By Mr. Burckle.—"The 4th and 5th of July, days that convinced the Old World, that America was not the property of the tyrants of Europe, and may the prosperity of Colombia approach as near to that of the United States as the 5th is to the 4th of July"

By the vice president—"The government of the United States, the first to acknowledge our independence; and the patriotic colonel Todd, the first foreign agent in this capital."

By colonel Todd—"The memory of the liberator of the North, and further success to the liberator of the South."

All seemed to be highly gratified with the entertainment, which was purposely and happily extended to the morning of the 5th, to celebrate also the anniversary of the declaration made on the 5th of July 1811, by the first Congress of South America. The supper was very sumptuously prepared, and the company regaled with the fruits and wines of every climate—The music was good, and the spacious ball-room brilliantly illuminated and decorated with the flags of the two Republics united at the head of it: on the right, with small engravings of the four first presidents of the United States:—on the left next to the flags, Bolivar, supported by Washington and Jefferson: in the centre the declaration of independence, (by Binns,) supported by Adams and Clay; and on the right of it, Santander, supported by Monroe and Madison.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, August 18.

Latest from Spain —The ship Tontine, arrived at Philadelphia on Friday last from Marseilles, while in the Bay of Gibraltar, on the 11th July, spoke an English schooner, just from the anchorage, the captain of which stated, that there had been a severe engagement, about 12 miles from St. Roque, between the French and Spanish forces, in which the French lost 500 men. The information previously received, that the castle of St. Roque had been occupied by the invaders, renders it probable that the Spaniards, who could not be far distant, had made an attack on them. We can only account for the seeming inactivity of the patriots, by recurring to what appeared to be their plan of operations at the commencement of the invasion. They knew that the undisciplined state of their armies would not warrant their taking the field against the French regular battalions, commanded as they were by old and experienced generals. They therefore resolved to avoid encountering them until they had spread themselves over the country, and thus, by dividing, render the chance of success in an attack somewhat certain. Had the Cortes not calculated on ultimately succeeding by this system, we think it would have been the extreme of folly in them to have shut themselves up in Cadiz, where, they must have been aware, they could not hold out long from the want of provisions. Should the intelligence received at Philadelphia prove correct, this may be regarded as the commencement of those operations in the south, previously planned by the constitutionalists, on which, and in conjunction with the active measures pursued by Mina, they rely on being able to defeat the projects of the enemy. It is not said who gained the victory; but from the circumstance of 500 of the French having been killed, the engagement must have been warmly contested on both sides. A few such affairs, we are apt to think, would convince the invaders that they had better have remained at home.

The captain of the Tontine further states, that on the 2d of July he was boarded by a French brig of war, and treated politely; that the brig had an engagement a few days previous with a Spanish privateer, in which she lost one officer killed, and two wounded; and that on the 7th of July he passed through a French fleet of 15 sail, under convoy of a frigate and gun brig On the 12th July, and when about of 30 leagues west of Gibraltar, the Tontine was brought too and spoken by a Colombian brig of war; and on the 2d inst. she was boarded by another Colombian sloop of war, the Oronoko, capt. Gillermo Watts, and treated in the most polite manner. These Republican cruizers had made no captures. Should the contest with France and Spain continue for any length of time, we have no doubt the European seas will be covered with privateers bearing the same flag

A vessel which left Gibraltar on the 2d July, was spoken with at sea by a schooner arrived at Charleston, the captain of which stated that "Cadiz was closely blockaded by a French fleet of four sail of the line, three frigates, and several sloops of war and gun brigs; which were lying in a line across the harbor, and intercepted and captured every vessel attempting to enter it.— The town had but *fourteen day's provisions, and was expected soon to fall.*" Our readers may judge what reliance is to be placed in this statement, when they are informed that the captain of the vessel from Gibraltar added, that at the time he sailed, "the king of Spain was understood to have been at Seville"

The following descriptive sketch of Cadiz which appears in the Richmond Compiler, will be read with interest at the present moment:

Attention is now attracted to the panorama of Cadiz from the top of the hill, half way between Xeres and Port St. Mary. The circumference of the bay is here perceived; the two points which form the entrance. Fort St. Sebastian on the one side, and the town of Rota on the other. In the front is Cadiz, distinguished from the low narrow neck of land which separates the city from the island of Leon; then the irregular contour of the bay to La Caracca, Puerto Real, and Port St. Mary. From Xeres there are two approaches to Cadiz, the one leading round the bay by land, and the other crossing it; by the former, after passing the Carthusian convent and the woods of pines, the handsome towns of Port St. Mary and Puerto Real appear. These are left to the right, as well as the Guadalete, which soon after divides itself into two branches. one of them discharging itself into the bar of Port St. Mary; the other proceeding towards Puerto Real, distinguished by the name of river San Petro.— This little river is then crossed by the bridge of Suazo to enter the island of Leon, which derives its insulation from an ancient navigable canal. Port St. Mary is situated near the mouth of the Guadalete, which has formed a dangerous bar of the sand carried down with it into the bay.

In the bay of Cadiz places are necessarily assigned for the different vessels according to their destination. At a proper distance, in front of the city, are those from European ports: eastward, in the channel of the Trobadero, where is a dock for ship-building, the Indiamen are laid up. At the extremity of this channel, on the banks of the handsome village of Puerto Real, are magazines, arsenals and dock yards for the merchant service.

The entrance of the Trocadero is guarded by two forts, Matagordo, on the continent, and Fort Louis on an islet left dry at low water.— The line of fire of these two forts is crossed by that of one of the puntales on the opposite shore; all vessels are therefore obliged to sail within reach of those batteries to pass from the great bay into that of the puntales (points) at the bottom of which the unrigged ships of the royal navy are moored. near the magazines.— The space on which these are erected (La Caracca) is laved on the west by the Santi Petri; and much threatened by the sea; to it access is strictly precluded on this side. There are three docks. 2 of them for building sixty four gunships.

The island of Leon is separated from La Caracca by a basin, 900 feet long and 600 broad, from which are cut two canals, the one running to La Caracca, the other to the sea. From this town it is a short quarter of a league to the channel which is crossed to La Caracca.

We have all along been of opinion, that if the fortresses in Spain held out, the generals remained faithful, and the Cortes evinced no disposition to abandon the cause, there could be no reason for considering the country conquered, notwithstanding it should be overrun by the French How often did the troops of Napoleon occupy a greater extent of the Peninsula than is now occupied by the invaders, and yet were ultimately baffled If in a contest with his veterans, led on as they were by the most experienced of his generals, he failed in his object it may fairly be inferred that the present attemp to restore despotism will also fail We can only give up this hope, when we see the strong hold surrendering, the generals turning traitors, the soldiers refusing to fight, and the Cortes abandoning their posts That a similar view of the subject is entertained, even at Paris, will appear evident by the following extracts from the French papers received yesterday, a file of which to the first of July, is now before us. We are glad to find by the liberal tone of these papers, particularly the *Journal au Commerce* of the 30th June, that the attempts of the government to controul the press, had not been so successful as we were led to believe by the letter from which we published an extract yesterday. The people of France would, indeed, have been reduced to the last stage of degradation, had all the facts there given been correct

Aug. 22 — A gentleman who arrived in this city on Wednesday evening in the schooner New Priscilla, from Gibraltar, which place she left on the evening of the 4 h ult. gives the following account of the present state of that country.— He has long resided there, but it is hoped his judgment has not been influenced by his wishes He states, that although Cadiz was invested by French troops by sea and land, yet supplies of bread stuffs and provisions are not prevented from going forward from Gibraltar by the way of the river Santa Peter. The whole French force in Andalusia is said not to exceed 15,000 men, much less than that number invest Cadiz. The extraordinary march of this body of men, from Madrid, by the pass of Despenaparros, through Seville, toward Cadiz, without meeting the slightest opposition, although it was confidently believed twice the number were provided to oppose them, excited in the minds of all who were not in the secret the highest degree of distrust toward the present leaders, and almost extinguished the remaining hope of eventually sustaining the constitutional system. The successful march of the enemy was soon, however, attributed to its right cause—the disaffection of general Vila Campa, who was charged with the defence of the pass of Despenaparros, and who shortly after declared for the royalists.

About 1500 of his men at first only accompanied him for a few days, and then abandoned him; and it is a remarkable circumstance that neither this general nor the conde de Abisbal were able in their disaffection to convey to the French army a single Spanish soldier. Cadiz remained firm, and there was no prospect of its surrendering to the French so long as there was the least hope of some advantage being obtained over the enemy by Ballesteros, Mina, Tragas, or some of the other chiefs, and which, from the state of feeling known to exist in Spain, it was confidently believed would be followed by an immediate and total destruction of the French now in the country. The towns in Spain through which the march of the French troops is directed exhibit scenes of infinite distress and misery, the French being generally preceded by a horde of the most abandoned Spaniards, termed "Faciosos" The French entered Valencia on the 13th of June. under count Molitor—they intended to direct a retrograde march towards Barcelona, which place is in a high state of defence. General Mina, whose army is not sufficiently numerous to risk a general action, or to oppose the march of the French, hangs on their rear and flanks, keeping up his familiar guerilla warfare. Barcelona continued ineffectually blockaded by sea.

From Paris papers to the 1st July

General Ballasteros, besides the corps which he detached before he left Valencia, appears to have placed 12 or 1300 men in the position Jucar, according to Molitor's official report.— What then again has become of the assurances given by the ministerial journals, that Ballasteros had nearly lost his whole army? And why should we not form the same conclusions concerning the representations they make of Morillo, Castel de los Rios, and other Spanish generals, whom they have declared to have been abandoned?

At present, for the information of our readers who are pursuing with much interest the movements of our army in Spain, confining ourselves to the statements in the official reports, we shall mention some of the strong places which yet remain to be taken. They are St. Sebastians, Santona, Ciudad Rodrigo. Astorga, Venasque, Lerida, La Seo, Cervera, Cardena, Monzon. Figueires, Hostalrich, Barcelona, Vinaros, Peniscola, Oropesa, Alicante, Badajoz, Isle de Leon and Cadiz.

The constitutional chiefs who are still fighting for their country are Mina, Lobera, Milans, Rotten, Manso, Morillo, Castel de los Rios, Vila Campa, Lopez Banos, Zayas, and the guerilla chiefs Campillo, Jaurequi, the Empecinado, Palarea, &c &c.

When all these fortresses have surrendered, when all these generals and their troops are conquered, or have submitted, we will enquire whether all is done in Spain, as the ministerial journals announced a few days ago.

From the Constitutionnel.

In vain does the treasury journal present to us its glowing pictures of approaching peace.— A thick cloud is gathering over them Daily does it repeat, the war is finished, and yet daily communicates the result of some fresh combat —the war is said to be over, and yet we see general Trommelin embarking on the Rhone with troops, in order more rapidly to reach Catalonia—the war is said to be over, and yet marshal Lauriston is going into Navarre with a fresh corps—the war is said to be over, and yet the garrisons of Hostalrich and St. Sebastians are attacking our troops—the war is said to be over, and yet sieges are just about to be undertaken; and Ballesteros. whose army was scattered, re appears with 10 000 men—finally, the war is said to be over, and the regency of Madrid proscribes the regency of Cadiz; sequesters all the property of the members of the Cortes, and that of all the militia at Seville, and condemns them. in mass, to death—and all this under the eyes of our troops at Madrid.

Perpignan, June 21 —Much constancy, and the greatest resolution are necessary in the sort of war which Mina has undertaken for the defence of Catalonia. Its difficulties are scarcely to be conceived. He who undertakes to conduct such a war, should possess great intelligence, in order to be able to comprehend at a glance the difficulties around him—great circumspection, united to great daring in his plans —great intrepidity in action, and presence of mind amid dangers—to keep the field with a small body of troops, watch his adversary, harass him in all his movements, rout him, or at least embarrass him very much, cause him to change his plans, cut off his supplies, know how in all cases to supply by stratagems the want of force, mislead the enemy perplex and weary him out with marches and counter marches; these are the characteristics of this war, which are little understood by other officers, however great their merit.

We must not, therefore, be surprised at what the papers have said of Mina and his operations —at one time the baron d'Eroles had him in his power, at another the sword of general Donnadieu was driving him amongst precipices, whence escape was impossible; whilst, in fact, Mina, whatever was his position, was always the master of his own movements and plans.— His aim is well known; it is to harass, fatigue, and finally rout the French army, and put an end to its operations in Catalonia. From the day when he first routed to Besalu and Postolla the first division of the French army, commanded by the marshal in person, he has never ceased an instant to perplex, and give full occupation to the greater part of that force. Now at Olot, then at Gironelle to day before Manreza, to morrow before Vich; at one minute in front of general Donnadieu, and then again upon his rear; he has for two months dragged the baron d'Eroles over the lofty mountains of Catalonia, making him run to So sona when he was at Pallan, to Ripol when he was at Tortella, to Olot and Tortella, when, by means of the high mountains which separate Catalonia, he was marching over into Cerdagne. thus obliging Eroles to return upon Olot, Ripol, Ribas, and the Col de Tosas, on our own frontier. Such is the result of the knowledge of localities, which nobody possesses in a higher degree than Mina; who marches himself at the head of his troops with a musket on his shoulder, and is the first to sound the defile filled up with snow.

Peru —Accounts received at Boston from Valparaiso of the 11th May, state, that the president colonel Riva Aguero, of the government of Peru, was very popular, and was making great exertions to defend Lima, should the royal troops advance The Royalist forces, under the command of general Canterac, were estimated at 7000 men, and within 40 leagues of the capital. The patriots had 6000 troops, besides 700 just arrived from Bolivar. Bolivar had ordered 3000 men to be embarked for Callao, 2000 of which sailed the 17th of March, and 700 of them arrived in Callao between the 1st and 11th April. The government had invited general Bolivar to take command of the whole force of Peru, and it was expected he will accept of it. The Peruvian squadron, under command of admiral Guise, sailed about the 25th March for Arica, to blockade the coast.

Sea Serpent taken.—The Newburyport Herald of the 8th inst. asserts upon *unquestionable* authority, "that the far-famed Sea Serpent, or *something very much like him*, was taken at Plum island, on the 6th. after a sea fight of two hours and a half. Depositions are promised, so that we shall soon have the particulars of the combat—who is the modern Theseus that has destroyed this sea monster we are not yet informed; the best proof, however, of the argument, and of its success, will be the *spoils*.— The serpent's skin will be in place of a thousand affidavits.